

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนานาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบ ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้ง กำหนดมาตรการส่งเสริม และสนับสนุน ให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

วิสัยทัศน์ประเทศ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคมนในทุกมิติ และในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ซึ่งมีรายละเอียดโดยสรุป ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการ บริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เเอกราช อธิปไตย และมีความสงบ เรียบร้อยในทุกระดับ

ตัวชี้วัดประกอบด้วย (๑) ความสุขของประชากรไทย (๒) ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ (๓) ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาค ประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง (๔) บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคง ของไทย ในประชาคมระหว่างประเทศ และ (๕) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่ (๑) การ รักษาความสงบภายในประเทศ (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง (๓) การ พัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ (๔) การบูรณาการ ความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคง แบบองค์รวม

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจอัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบ เชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่นๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้อง กับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่างๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง

โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัลและการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและ บริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคมนวัตกรรม รวมถึง ปรับ รูปแบบธุรกิจเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวม ภายในประเทศ และการ กระจายรายได้ (๒) ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศทั้งในปัจจุบันการผลิตและแรงงาน (๓) การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา และ(๔) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่ (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (๓) สร้างความ หลากหลาย ด้านการท่องเที่ยว (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐาน ผู้ประกอบการยุคใหม่

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความ พร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ครบด้านและมีสุขภาพะ ที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคม และผู้อื่น มัธยัสถ์อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษา ศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของ คนไทย (๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และ (๓) การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย ๗ ประเด็น ได้แก่ (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม (๒) การพัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ (๔) การตระหนัก ถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพะที่ดีครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

มีเป้าหมายการพัฒนาที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิด ร่วมทำ เพื่อส่วนรวมการกระจายอำนาจและความรับผิดชอบ ไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับ ท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากร ไทยทั้งในมิติสุขภาพเศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็น ประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่ มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่าง กลุ่มประชากร (๒) ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน (๓) ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็น ศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีและ (๔) คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ

โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ประกอบด้วย ๔ ประเด็น ได้แก่ (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ (๒) การกระจาย ศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม (๔) การเพิ่มขีด ความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเอง และการจัดการตนเอง

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายใน และภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่าย ที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้

มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐาน การเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตโดยให้ความสำคัญกับการสร้าง สมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๒) สภาพแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู (๓) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๔) ปริมาณ ก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ

โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ประเด็น ได้แก่ ๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว ๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล ๓. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ ๔. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมือง ที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง ๕. พัฒนาความมั่นคง น้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๖. ยกระดับ กระทบทศวรรษเพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาท ภารกิจ แยกแยะบทบาท หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการ ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงาน ให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ของโลกอยู่ตลอดเวลา

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะ ของภาครัฐ (๒) ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ (๓) ระดับความโปร่งใสการทุจริต ประพฤติมิชอบ และ (๔) ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม

โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ประกอบด้วย ๘ ประเด็น ได้แก่ (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการ โดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ (๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ (๔) ภาครัฐมีความ ทันสมัย (๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ (๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ (๗) กฎหมายมีความ สอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่างๆ และมีเท่าที่จำเป็น (๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชน และปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติโดยในแต่ละยุทธศาสตร์ ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/ โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการ ให้เห็นผลเป็นรูปธรรม ในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อม คน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจนเพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ น ไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่มีสมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ

๑.๒ เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

๑.๓ เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพและมีความยั่งยืน

๑.๔ เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑.๕ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันทสมัย และมีการทำงานเชิงบูรณาการของภาคีการพัฒนา

๑.๖ เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคโดยการพัฒนาภาคและเมืองเพื่อรองรับการพัฒนายกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่

๑.๗ เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยงกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ

เป้าหมายรวม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้กำหนดเป้าหมายรวมการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย

๒.๑ คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรม ตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทัน สถานการณ์มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดีมีความเจริญงอกงาม ทางจิตวิญญาณมีวิถีชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย

๒.๒ ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานรากมีความเข้มแข็ง ประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๕

๒.๓ ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจ ฐานบริการ และดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลาง และขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ มีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการ ฐานความรู้ขั้นสูงใหม่ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการให้บริการ สู่ภูมิภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี และมีปัจจัยสนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการขยายตัวของภาคการผลิตและบริการ

๒.๔ ทูทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ ประเทศเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่ง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ภายในปี ๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติมีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอย ที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤต ให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

๒.๕ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคีสร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลง ปริมาณความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่งสินค้าและค่านิยมขมขื่นลดลง มีความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้ายและภัยพิบัติทางธรรมชาติประเทศไทยมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่ง โลจิสติกส์ ห่วงโซ่มูลค่า เป็นหุ้นส่วน การพัฒนาที่สำคัญในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก และอัตราการเติบโตของมูลค่าการลงทุนและการส่งออก ของไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และอาเซียนสูงขึ้น

๒.๖ มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันทสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้กระจายอำนาจ และมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชนดำเนินการแทน ได้ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระมากขึ้น โดยอันดับประสิทธิภาพภาครัฐที่จัดทำโดยสถาบันการจัดการ นานาชาติและอันดับความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจ

ในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐและระบบงบประมาณ มีประสิทธิภาพสูง ฐานภาษีกว้างขึ้น และดัชนีการรับรู้การทุจริตดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้ ความสามารถและปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศมีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

วัตถุประสงค์มีดังนี้ (๑) เพื่อปรับเปลี่ยนให้คนไทยในสังคมไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดี ทางสังคม (๒) เพื่อเตรียมคนไทยในสังคมไทยให้มีความพร้อมในการดำรงชีวิตสำหรับโลกศตวรรษที่ ๒๑ (๓) เพื่อส่งเสริม ให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดีตลอดช่วงชีวิต (๔) เพื่อเสริมสร้างสถาบันทางสังคมให้มีความเข้มแข็งเอื้อต่อการพัฒนา คนและประเทศ

เป้าหมายการพัฒนา คือ (๑) คนไทยส่วนใหญ่มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมเพิ่มขึ้น (๒) คนในสังคมไทยทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้และความสามารถเพิ่มขึ้น (๓) คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง (๔) คนไทยมีสุขภาวะที่ดีขึ้น (๕) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะสถาบัน ครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันทางศาสนา ชุมชน สื่อมวลชน และภาคเอกชน

แนวทางการพัฒนา มีดังนี้(๑) ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ (๒) พัฒนาศักยภาพคนไทยให้มีความรู้และความสามารถในการ ดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า (๓) ยกกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต (๔) ลดปัจจัยเสี่ยงด้าน สุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ (๕) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบ สุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ (๖) พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อม ที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย (๗) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

วัตถุประสงค์ มีดังนี้ (๑) เพื่อขยายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่กลุ่มประชากร ร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด (๒) เพื่อให้คนไทยทุกคนเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพได้อย่างทั่วถึง (๓) เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน

เป้าหมาย คือ (๑) ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน และแก้ไขปัญหาค่าครองชีพ (๒) เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคม ของภาครัฐ (๓) เพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเอง และได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

แนวทางการพัฒนา มีดังนี้ (๑) เพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด ให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ และมีอาชีพ (๒) กระจายการให้บริการภาครัฐทั้ง ด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง (๓) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุน ที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ มีดังนี้ (๑) สร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพ และยั่งยืน (๒) สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจรายสาขา

เป้าหมาย คือ (๑) เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพ ประชาชนมีความเป็นอยู่ และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (๒) การสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจรายสาขา

แนวทางการพัฒนา มีดังนี้ (๑)การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม (๒) การเสริมสร้าง และพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ มีดังนี้ (๑) รักษา พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและมีการใช้ประโยชน์อย่าง ยั่งยืนและเป็น ธรรม (๒) สร้างความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ และบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบให้มี ประสิทธิภาพ (๓) บริหาร จัดการสิ่งแวดล้อม และลดมลพิษให้มีคุณภาพดีขึ้น (๔) พัฒนาขีดความสามารถ ในการลดก๊าซเรือนกระจกและการ ปรับตัวเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการรับมือกับภัยพิบัติ

เป้าหมาย คือ (๑) รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ (๒) สร้างความมั่นคงด้านน้ำ และบริหาร จัดการทรัพยากรน้ำทั้งน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน ให้มีประสิทธิภาพ (๓) สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลด ผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ (๔) เพิ่มประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือน กระจกและขีดความสามารถ ในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (๕) เพิ่มประสิทธิภาพการ บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัย พิบัติความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัยลดลง

แนวทางการพัฒนา มีดังนี้ (๑) การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติสร้างสมดุลของการ อนุรักษ์และใช้ ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม (๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน (๓) แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม (๔) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภค ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๕) สนับสนุน การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการ ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (๖) บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ (๗) พัฒนา ระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๘) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน

วัตถุประสงค์มีดังนี้ (๑) เพื่อปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์และเสริมสร้างความมั่นคง ภายใน รวมทั้ง ป้องกันปัญหาภัยคุกคามที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของชาติ (๒) เพื่อสร้างความพร้อมและ ผนึกกำลังของทุกภาคส่วนให้มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการ ด้านความมั่นคง และมีศักยภาพในการป้องกันและ แก้ไขสถานการณ์ที่เกิดจากภัยคุกคามทั้งภัยทางทหาร และภัยคุกคามอื่นๆ (๓) เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านความ มั่นคงกับมิตรประเทศในการสนับสนุนการรักษา ความสงบสุขและผลประโยชน์ของชาติ (๔) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการ บริหารนโยบายด้านความมั่นคง และนโยบายทางเศรษฐกิจ สังคมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความเป็น เอกภาพ

เป้าหมาย คือ (๑) ปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของ ประเทศ (๒) สังคมมีความสมานฉันท์ ผู้เห็นต่างทางความคิดของคนในชาติสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกัน แก้ไขปัญหาความมั่นคง (๓) ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินมีโอกาสใน การศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น (๔) ประเทศไทยมี ความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคง ในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน มิตรประเทศ และนานาชาติ ในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับ การรักษาผลประโยชน์ของชาติ(๕) ประเทศไทยมีความ พร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทั้งภัยคุกคามทางทหารและภัย คุกคามอื่นๆ (๖) แผนงานด้านความมั่นคง มีการบูรณาการสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา มีดังนี้(๑) การรักษาความมั่นคงภายในเพื่อให้เกิดความสงบในสังคม และธำรงไว้ซึ่ง สถาบันหลักของชาติ (๒) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความ พร้อมในการรับมือภัย คุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ (๓) การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศ ด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการ ความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ(๔) การรักษาความ มั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทางทะเล (๕) การบริหาร จัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความ สอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงกับแผนงาน การพัฒนาอื่นๆ ภายใต้การมีส่วนร่วม ของภาคประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

วัตถุประสงค์ มีดังนี้(๑) เพื่อให้ภาครัฐมีขนาดเล็ก มีการบริหารจัดการที่ดีและได้มาตรฐานสากล (๒) เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารจัดการและให้บริการแก่ประชาชน ในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และโปร่งใสตรวจสอบได้(๓) เพื่อลดปัญหาการทุจริต และประพฤติมิชอบของประเทศ (๔) เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการทางกฎหมายให้สามารถอำนวยความสะดวกด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรมแก่ประชาชน

เป้าหมาย คือ (๑) ลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ และประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ (๒) เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (๓) เพิ่มคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้สูงขึ้น (๔) ลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้ได้กระทำความผิด

แนวทางการพัฒนา (๑) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากร ภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า (๒) ปรับปรุง กระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ (๓) เพิ่มประสิทธิภาพ และยกระดับการให้บริการ สาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล (๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กร ปกครอง ส่วนท้องถิ่น (๕) ป้องกัน และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (๖) ปฏิรูปกฎหมายและ กระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่าง ประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

วัตถุประสงค์ มีดังนี้(๑) เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งและการค้า รวมทั้งมีกลไกกำกับ ดูแล การประกอบกิจการขนส่งที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใสให้สามารถ สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และยกระดับคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชน (๒) เพื่อสร้างความมั่นคงทางพลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน และพลังงานสะอาด ตลอดจนขยายโอกาสทางธุรกิจ ในภูมิภาคอาเซียน (๓) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและขยาย การให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ ในราคาที่เหมาะสมเป็นธรรม และส่งเสริม ธุรกิจดิจิทัลใหม่ และนวัตกรรม รวมทั้งพัฒนาระบบความปลอดภัยทางไซเบอร์ ให้มีความมั่นคง และคุ้มครอง สิทธิส่วนบุคคลให้แก่ผู้ใช้บริการ (๔) เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและขยายการให้บริการ โครงสร้างพื้นฐาน ด้านน้ำประปา ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพให้ครอบคลุมทั่วประเทศ ลดอัตราน้ำสูญเสียในระบบ ประปาและสร้างกลไกการบริหารจัดการการประกอบกิจการน้ำประปาในภาพรวมของประเทศ (๕) เพื่อพัฒนา อุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อลดการนำเข้าจากต่างประเทศ และสร้างโอกาส ทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ

เป้าหมาย คือ (๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในภาพรวม (๒) การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานด้านระบบขนส่ง (๓) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ (๔) การพัฒนาด้านพลังงาน (๕) การพัฒนาเศรษฐกิจ ดิจิทัล (๖) การพัฒนาด้านสาธารณูปการ (น้ำประปา)

แนวทางการพัฒนา มีดังนี้ (๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง (๒) การสนับสนุนการ พัฒนาระบบขนส่ง (๓) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ (๔) การพัฒนาด้านพลังงาน (๕) การพัฒนา เศรษฐกิจดิจิทัล (๖) การ พัฒนาระบบน้ำประปา

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

วัตถุประสงค์ (๑) เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยกระดับความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีขั้น ก้าวหน้าให้สนับสนุนการสร้างมูลค่าของสาขาการผลิตและบริการเป้าหมาย (๒) เพื่อสร้าง โอกาสการเข้าถึงและนำ เทคโนโลยีไปใช้ให้กับเกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม

(๓) เพื่อพัฒนานวัตกรรมที่มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ทางสังคม และเพิ่มคุณภาพสิ่งแวดล้อม (๔) เพื่อบูรณาการระบบบริหารจัดการวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัย และนวัตกรรม ให้สามารถดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน

เป้าหมาย คือ (๑) เพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ (๒) เพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อยกระดับความสามารถ การแข่งขันของภาค การผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

แนวทางการพัฒนา มีดังนี้ (๑) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม (๒) พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี (๓) พัฒนาสภาวะแวดล้อม ของการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

วัตถุประสงค์ มีดังนี้ (๑) เพื่อกระจายความเจริญและโอกาสทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาค อย่างทั่วถึงมากขึ้น (๒) เพื่อพัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม (๓) เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ ฐานเศรษฐกิจหลักให้ขยายตัวอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเพิ่มคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน (๔) เพื่อพัฒนาพื้นที่ เศรษฐกิจใหม่ให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และการพัฒนาในพื้นที่อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย คือ (๑) ลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น (๒) เพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม (๓) พื้นที่ ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการ ผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๔) เพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน

แนวทางการพัฒนา มีดังนี้ (๑) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจาย ตัวอย่างทั่วถึง (๒) การพัฒนาเมือง (๓) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

วัตถุประสงค์ มีดังนี้ (๑) เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดเด่นของทำเลที่ตั้งของประเทศไทย ที่เป็นจุดเชื่อมโยง สำคัญของแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของไทย (๒) เพื่อขยายโอกาสด้านการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ และยกระดับ ให้ประเทศเป็นฐานการผลิตและการลงทุนที่มี ศักยภาพและโดดเด่น (๓) เพื่อเพิ่มบทบาทของไทยในเวทีโลก ด้วยการส่งเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบความ ร่วมมือต่างๆ รวมทั้งการสนับสนุนการขับเคลื่อน การพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

เป้าหมายคือ (๑) เครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียงเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและมีการใช้ ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ (๒) ระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น (๓) ประเทศไทยเป็น ฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาคอนุภูมิภาคอาเซียน และเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจาก แนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียน เอเชีย ตะวันออก และเอเชียใต้ (๔) ประเทศไทยเป็น หุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับ

แนวทางการพัฒนามีดังนี้ (๑) ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศและ แสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย (๒) พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่งโลจิสติกส์และ โทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC และ JDS และ ภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ (๓) พัฒนาและ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการ ประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค (๔) ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Outward investment) (๕) เปิดประตูการค้าและพัฒนาคือความร่วมมือกับประเทศ เพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้ง ในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน (๖) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ (๗) เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์ (๘) ส่งเสริม

ความร่วมมือกับภูมิภาค และนานาชาติในการสร้างความมั่นคง (๙) บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ และด้านการ ต่างประเทศ (๑๐) ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาภาค

แผนพัฒนาภาคเหนือในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐- ๒๕๖๔) ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ซึ่งสรุปข้อมูลได้ ดังนี้

แนวทางการพัฒนาสำคัญตามแผนพัฒนาภาคเหนือ เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาภาคเหนือให้เป็น “ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง”

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

ภาคเหนือมีทุนทางสังคมและวัฒนธรรมประเพณีที่มีอัตลักษณ์โดดเด่น ที่มีการฟื้นฟูสืบสาน และสร้างสรรค์พัฒนาสู่การผลิตสินค้าและบริการโดยเฉพาะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีบริการสุขภาพ และผลิตภัณฑ์หัตถกรรมที่มีชื่อเสียงระดับสากล พื้นที่เกษตรของภาคเหนือมีขนาดเล็กเหมาะสมต่อการปรับ ระบบการผลิตเพื่อสร้างคุณค่าตามแนวทางเกษตรอินทรีย์ นอกจากนี้ ท่าเลที่ตั้งของภาคเหนือมีศักยภาพ ในการขยายการค้าการลงทุนและบริการเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง และสามารถขยายไปสู่จีนตอนใต้และกลุ่มประเทศเอเชียใต้ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก รวมถึงเป็นพื้นที่ป่าต้นน้ำที่สำคัญของประเทศ ดังนั้น การพัฒนาภาคเหนือสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องนำศักยภาพทางภูมิสังคมประกอบกับปัจจัยสนับสนุนด้านโครงสร้าง พื้นฐาน และองค์ความรู้ ของสถาบันการศึกษาและองค์กรในพื้นที่ มาใช้ในการต่อยอดการผลิตและบริการ ที่มีศักยภาพและโอกาสเพื่อสร้างมูลค่าสูงตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการเสริมสร้างขีดความสามารถของธุรกิจท้องถิ่นเพื่อขยายฐานเศรษฐกิจ ของภาค ภาคเหนือจึงมีเป้าหมายที่จะ “พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจ กับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง”

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าและบริการ โดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์ ๒. เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ๓. เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน และผู้สูงอายุให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีพึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้ ๔. เพื่อแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้แก่การบริหารจัดการน้ำป่าต้นน้ำและปัญหาหมอกควัน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. รายได้การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๒. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น ๓. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ ๔. สัดส่วนคนจนลดลง ๕. สัดส่วนผู้สูงอายุที่เข้าถึงระบบสวัสดิการเพิ่มขึ้น ๖. พื้นที่ป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น ๗. จำนวนวันที่มีค่าฝุ่นละอองขนาดเล็กเกินมาตรฐานลดลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้าง มูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่

อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุ อย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยกย่องทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์จัดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

จังหวัดพิจิตรอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่างอันประกอบด้วย จังหวัดนครสวรรค์ กำแพงเพชร อุทัยธานี และพิจิตร สำหรับยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ที่ใช้ในปัจจุบัน ได้แก่ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) โดยมีรายละเอียดสำคัญซึ่งสรุปได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	
๑.การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย เพิ่มมูลค่าและนวัตกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค	๒.การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมที่ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวในระดับสากล
เป้าหมายการพัฒนา	
“ศูนย์กลางสินค้าเกษตรปลอดภัยที่มีนวัตกรรม การท่องเที่ยวธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรมล้ำค่า ยกย่องคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน”	
พันธกิจ (Mission)	เป้าประสงค์ (Goal)
๑. ผลิตและแปรรูปข้าว สินค้าเกษตรปลอดภัย และอินทรีย์ที่มีคุณภาพมาตรฐาน โดยใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีเพิ่มมูลค่า ๒. พัฒนาการตลาดการค้าข้าวและสินค้าเกษตรสู่ตลาดเป้าหมาย ทั้งในและต่างประเทศ ๓. พัฒนาการท่องเที่ยวธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เชิงสุขภาพ ตลาดไมซ์ (MICE) เพื่อให้ได้มาตรฐานสากล	๑.ผลผลิตข้าวและสินค้าเกษตรปลอดภัยและอินทรีย์แปรรูป ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพิ่มมูลค่ามีคุณภาพมาตรฐาน ๒.เพิ่มช่องทางการตลาดค้าข้าวและสินค้าเกษตรสู่ตลาดเป้าหมายสากล ๓.เชื่อมโยงการท่องเที่ยวธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมเชิงเกษตรและเชิงสุขภาพ ตลาดไมซ์ (MICE) เพื่อให้ได้มาตรฐานสากลและชุมชนมีส่วนร่วม
ประเด็นการพัฒนา	
๑.พัฒนากระบวนการผลิต การแปรรูป การตลาดของสินค้าเกษตรปลอดภัยและอินทรีย์ด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน	๒.พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลเพื่อคนทั้งมวล
ตัวชี้วัดตามประเด็นการพัฒนา	
๑.ผลผลิตต่อไร่และจำนวนผลิตภัณฑ์ของสินค้าเกษตรปลอดภัย และเกษตรแปรรูปได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น (ปีละ ๒%) ๒.พื้นที่การผลิตเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น (ปีละ ๒%) ๓.ร้อยละของเกษตรปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน (ปีละ ๒%) ๔.ร้อยละของเครือข่าย/กลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่เข้าร่วม	๑.ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น (ปีละ ๓%) ๒.ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น (ปีละ ๓%)

<p>โครงการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยเพิ่มขึ้น (ปีละ ๒%)</p> <p>๕.รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์แปรรูปด้วยนวัตกรรมเทคโนโลยีเพิ่มมูลค่า เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (ปีละ ๒%)</p>	
แนวทางการพัฒนาตามประเด็นการพัฒนา	
<p>๑.พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการน้ำ เพื่อการขนส่ง และระบบโลจิสติกส์ สำหรับรองรับการค้า การลงทุน การเกษตร และการท่องเที่ยว</p> <p>๒.พัฒนากระบวนการผลิต แปรรูป การตลาด ข้าว/สินค้าเกษตรปลอดภัยและอินทรีย์ได้มาตรฐาน เพื่อมุ่งสู่เกษตรอินทรีย์ ตามความเหมาะสมของพื้นที่ (Zoning)</p> <p>๓.ยกระดับคุณภาพชีวิตบุคลากรด้านการเกษตร</p> <p>๔.ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้นวัตกรรม เพื่อแปรรูปข้าวและสินค้าเกษตรในการยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันทางการค้าของกลุ่มจังหวัด</p>	<p>๑.พัฒนา/ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว และเส้นทางการเชื่อมการท่องเที่ยว ตามมาตรฐานการท่องเที่ยว</p> <p>๒.พัฒนาสินค้า บริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐาน</p> <p>๓.พัฒนาการตลาดการท่องเที่ยว</p> <p>๔.พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านท่องเที่ยว</p>

แผนพัฒนาจังหวัด

จากการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของจังหวัด (Provincial Strategic Positioning) ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ กลุ่มจังหวัด เน้นตำแหน่งที่จังหวัดพิจิตรมีรายได้ที่เติบโตสูงขึ้น มีการกระจาย รายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เกษตรสร้างสรรค์ และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ชุมชนเข้มแข็ง ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ประชาชน มีศักยภาพในการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองรับการเปลี่ยนแปลงของประเทศ และนานาชาติจากผลการวิเคราะห์ ศักยภาพของจังหวัดพิจิตร การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมผ่านกระบวนการรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน จึงกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพิจิตร ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓ ดังนี้

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

“เมืองเกษตรดี สิ่งแวดล้อมดี สังคมและคุณภาพชีวิตดี ยกระดับการท่องเที่ยวสู่สากล” เมืองเกษตรดี หมายถึง ผลผลิตการเกษตรของจังหวัดพิจิตร เป็นผลผลิตที่มีคุณภาพ มาตรฐาน การส่งออก สร้างเศรษฐกิจแก่จังหวัดที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง สินค้าเกษตรของจังหวัดมีความปลอดภัยที่ผ่านมาตรฐาน เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ แบรินต์สินค้า เกษตรเข้มแข็ง สร้างรายได้แก่จังหวัด ประชาชน และชุมชน

เมืองสิ่งแวดล้อมดี หมายถึง ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์ ดินและน้ำเหมาะสมกับการเกษตร เป็นเมืองสิ่งแวดล้อมดี อากาศบริสุทธิ์ น่ายอยู่

เมืองสังคมและคุณภาพชีวิตดีหมายถึง การมีต้นแบบของการเป็นสังคม ๖ คุณภาพทั้งจังหวัด คือ สังคมอุดมปัญญา สังคมเอื้ออาทรต่อกัน สังคมแห่งโอกาสสำหรับทุกคน สังคมเป็นธรรมและเท่าเทียม สังคมคุณธรรมเข้มแข็ง และสังคมแห่งความเกื้อกูลแบ่งปัน เป็นต้นแบบสังคมคุณภาพระดับประเทศ ประชาชน มีคุณภาพชีวิตที่ดีด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและพึ่งตนเองได้

ยกระดับการท่องเที่ยวสู่สากล หมายถึง มีการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นเป็นที่รู้จักมากขึ้น โดยมีการเชื่อมโยงการพัฒนาร่วมกับกลุ่มจังหวัด การมีพันธมิตรการพัฒนาระหว่างประเทศในประชาคม อาเซียน และประชาคมโลก ที่มีการค้า การพัฒนาทางสังคมและการเสริมสร้างการท่องเที่ยวระหว่างกัน

พันธกิจ(Mission)

๑. เสริมสร้างความสมดุลทางเศรษฐกิจของจังหวัดให้เติบโตอย่างมั่นคงจากฐานของชุมชนการพึ่งตนเองในจังหวัดและการเชื่อมโยงกับระดับภาค และการพัฒนาประเทศ

๒. พัฒนาระบบการบริหารจัดการการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพ มาตรฐานในระดับ การส่งออก และการรองรับความมั่นคงทางอาหาร เสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรภาคการเกษตร และเกษตรกรให้มีศักยภาพการแข่งขันและพึ่งตนเองได้

๓. บริหารจัดการน้ำ ดิน และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุลกับการใช้ประโยชน์ในการพัฒนาจังหวัดการรักษาระบบนิเวศ และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ ให้มีความอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืนรองรับ การพัฒนาเป็นเมืองเกษตรคุณภาพ

๔. เสริมสร้างสังคมคุณภาพ สังคมแห่งการเรียนรู้ และการพัฒนาหมู่บ้านให้มีความสันติสุข ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์รวม (Ultimate Goal)

๑. ค่าชดเชยจากภัยพิบัติทางธรรมชาติลดลง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๕

๒. ผลผลิตภัณฑัวมลรวมเฉลี่ยของจังหวัดในภาคการเกษตรเติบโตต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๕

๓. การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง รายได้ต่อหัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๕

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา

๑. พื้นที่ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติลดลง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๕

๒. ผลผลิตภัณฑัวมลรวมเฉลี่ยของจังหวัดในภาคการเกษตรเติบโต ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ภายในปี พ.ศ.

๒๕๖๕

๓. รายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ภายใน ปี พ.ศ.๒๕๖๕

๔. การจัดการขยะที่ถูกต้องตามหลักวิชาการเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๕

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดวัตถุประสงค์ เป้าหมายและตัวชี้วัด และแนวทาง การพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การบริหารจัดการน้ำ ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุล วัตถุประสงค์

๑. พัฒนาแหล่งน้ำหลัก (บึงสีไฟ แม่น้ำยม น่านและพิจิตร) และแหล่งน้ำสาขา แหล่งน้ำธรรมชาติ ให้เอื้อประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาจังหวัดอย่างเป็นระบบ

๒. การบริหารจัดการดิน น้ำ และทรัพยากรแบบบูรณาการ เพื่อรองรับการเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ และการพัฒนาที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. แหล่งน้ำธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูเพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้ง/อุทกภัย และน้ำเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น

๒. จำนวนพื้นที่ป่าไม้และพื้นที่สีเขียวชุมชน/เมืองเพิ่มมากขึ้น

๓. จำนวนหน่วยงาน/ องค์กร ที่เป็นต้นแบบในการจัดการขยะมูลฝอยที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เพิ่มขึ้น

๔. ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่ถูกกำจัดอย่างถูกวิธีตามหลักวิชาการเพิ่มมากขึ้น

๕. จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรอินทรีย์/ เกษตรปลอดภัยเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาแหล่งน้ำหลัก (บึงสีไฟ แม่น้ำยม น่านและพิจิตร) และแหล่งน้ำสาขา แหล่งน้ำธรรมชาติ ให้เอื้อประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาจังหวัดอย่างเป็นระบบ

๒. การบริหารจัดการดินน้ำ และทรัพยากรแบบบูรณาการตลอดห่วงโซ่ของธรรมชาติ เพื่อรองรับการเกษตร ปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ และการพัฒนาที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : การพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานการเกษตร และฐานชุมชนที่เข้มแข็ง
วัตถุประสงค์

๑. ผลผลิตและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรมีคุณภาพมาตรฐานสามารถสร้างงาน สร้างรายได้ ให้กับประชาชน

๒. หมู่บ้าน/ชุมชนมีศักยภาพในการพึ่งตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืน เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. อัตราการขยายตัว GPP ภาคเกษตร เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๒ ต่อปี ๒. มีการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น ๓. รายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี ๔. จำนวนที่ลดลงของครัวเรือนที่ตกเกณฑ์ จปฐ.(กลุ่มพัฒนาได้) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ต่อปี ๕. จำนวนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มปรับตัวสู่การพัฒนา (กลุ่ม D) ได้รับการพัฒนายกระดับคุณภาพ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ ไม่น้อยกว่า ๔๐ ผลิตภัณฑ์ต่อปี ๖. จำนวนผู้ประกอบการ OTOP ยกระดับเป็นผู้ประกอบการ SMEs ไม่น้อยกว่า ๑๐รายต่อปี

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิต ๒. นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้เป็นแนวทางการพัฒนา ๓. ส่งเสริมผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การพัฒนา และแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัย และได้มาตรฐาน ๕. พัฒนาระบบการคมนาคมโลจิสติกส์ ทางรางและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการเชื่อมโยง ในพื้นที่กับจังหวัด และความเป็นเมือง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การเสริมสร้างสังคมคุณภาพ สันติสุขอย่างยั่งยืน
วัตถุประสงค์

๑. ปัญหาสังคมของจังหวัดในทุกด้านลดลงอย่างต่อเนื่อง จนผ่านเกณฑ์มาตรฐานและเป้าหมาย การพัฒนาของประเทศ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. จำนวนผู้สูงอายุที่ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี สุขภาพดี มีงานทำไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕ ต่อปี ๒. จำนวนแรงงานที่ได้รับการเสริมสร้างผลิตภาพเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี ๓. จำนวนคนพิการ ผู้ด้อยโอกาส ที่ได้รับการพัฒนา และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕ ต่อปี ๔. จำนวนเด็กและเยาวชนที่ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานครบ ๑๐๐ % ๕. อัตราการลดลงของปัญหาอาชญากรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี ๖. อัตราการลดลงของคดียาเสพติด ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี ๗. ร้อยละของจำนวนครัวเรือนทั้งหมดในจังหวัดที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัย และการบริหารจัดการการศึกษาทุกระดับเพื่อสร้างสังคม ที่มีคุณภาพ ๒. เสริมสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และความสงบเรียบร้อย ด้วยกลไกประชารัฐ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การพัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการสู่สากล
วัตถุประสงค์

๑. เพื่อยกระดับและเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวและบริการให้เกิดความต่อเนื่องทั้งระบบ ๒. ประชาชนชุมชน ตื่นตัวต่อการเปลี่ยนแปลง และจังหวัดพิจิตรมีความพร้อมในการเป็นเมืองที่ไปสู่สากล

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี
กว่าร้อยละ ๕ ต่อปี
๒. จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นไม่น้อย

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยว และศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ๒. พัฒนา/ปรับปรุง
โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว ๓. การประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวเชิงรุก

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจิตร (ในฐานะหน่วยงานที่ดำเนินการทบทวนยุทธศาสตร์ การพัฒนาของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิจิตร) ได้จัดประชุมคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจิตร
และคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดพิจิตร เพื่อดำเนินการ ทบทวนหรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การ
พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิจิตร เสร็จเรียบร้อยแล้ว สำหรับข้อมูลยุทธศาสตร์การพัฒนาของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิจิตร (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ประกอบด้วยข้อมูล ดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision)

“ เกษตรก้าวหน้า สมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควบคู่คุณภาพชีวิตที่ดี พร้อมสู่
มาตรฐานการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิจิตร (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาแหล่งน้ำในพื้นที่ ให้มีความอุดมสมบูรณ์สอดคล้องกับระบบนิเวศน์เกิด

คุณค่าสูงสุด ต่อการพัฒนาจังหวัดอย่างเป็นระบบ ๒. การบริหารจัดการขยะและของเสียที่เกิดจากพฤติกรรมมนุษย์และ
กิจกรรมทางสังคม ๓. สนับสนุน ส่งเสริมการบริหารจัดการการใช้พื้นที่เชิงบูรณาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวจากฐานการเกษตร และฐานชุมชนที่เข้มแข็ง

แนวทางการพัฒนา

๑. ยกระดับศักยภาพการผลิต สร้างแบรนด์สินค้า การเกษตรสู่สากลด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และ
การเกษตรมาตรฐานปลอดภัย ๒. สนับสนุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการพัฒนาอาชีพของประชาชนตามแนวทาง
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาอาชีพทั้งในและนอกภาคการเกษตร ๔.
ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยว ๕. สนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการผลิตภาคการเกษตร อุตสาหกรรม และ
การบริการ ๖. ประชาสัมพันธ์เผยแพร่การท่องเที่ยวเชิงรุก

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การเสริมสร้างสังคมและคุณภาพชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางการพัฒนา ๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนทุกกลุ่มวัยและทุกสถานภาพ เพื่อสร้างสังคมที่

มีคุณภาพ ๒. เสริมสร้างความมั่นคงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและความสงบเรียบร้อยด้วยกลไกชุมชน หมู่บ้าน
และการบูรณาการทุกภาคส่วน ๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น ๔. ส่งเสริมพัฒนา
คุณภาพชีวิตผู้สูงวัยและผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ๕. ส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่ดีงาม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การพัฒนาขีดความสามารถทางการบริหารการบริการสู่สากล

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาบริการภาครัฐ ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม เพิ่มประสิทธิภาพปฏิบัติการเชิงรุก ของภารกิจ
แห่งรัฐทั่วทุกภารกิจงาน ๒. พัฒนาระบบฐานข้อมูล (Big Data) แบบบูรณาการ

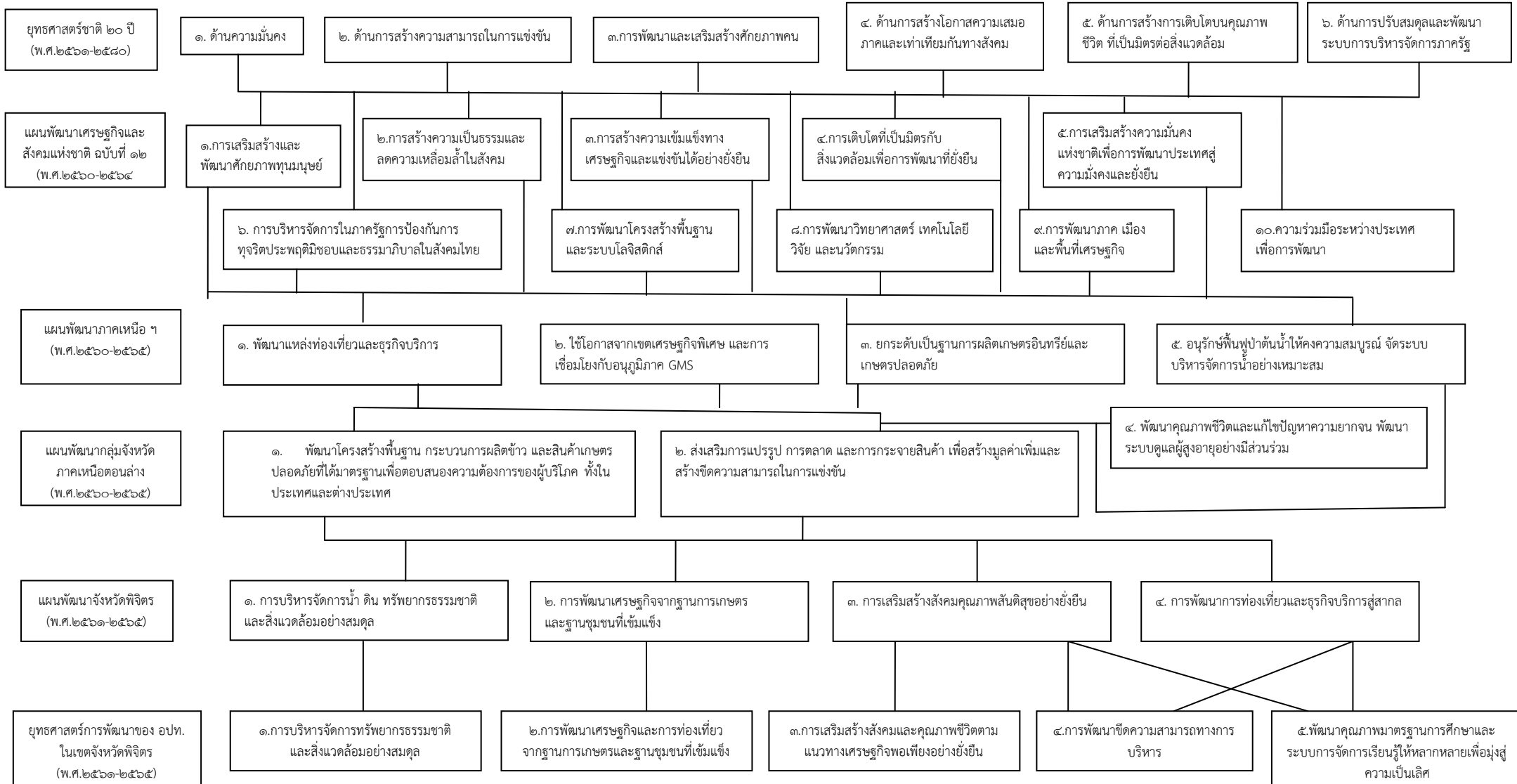
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : พัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาและระบบการจัดการเรียนรู้ ให้หลากหลายเพื่อมุ่ง
สู่ความเป็นเลิศ

แนวทางการพัฒนา ๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับให้มีคุณภาพ ๒.

ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้บนฐานแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ๓. สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีและ
นวัตกรรมทางการศึกษา

กา

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“มุ่งสู่องค์กรที่มีความเป็นเลิศด้านการบริหารจัดการ บนพื้นฐานแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการเมือง การบริหารและการพัฒนาบุคลากรของท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านสังคมและสาธารณสุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและการกีฬา

แผนงาน

๑. แผนงานบริหารทั่วไป ๒. แผนงานการรักษาความสงบภายใน

๓. แผนงานการศึกษา ๔. แผนงานสาธารณสุข

๕. แผนงานสังคมสงเคราะห์ ๖. แผนงานเคหะและชุมชน

๗. แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ๘. แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ

๙. แผนงานการเกษตร ๑๐. แผนงานงบกลาง

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. เพื่อฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ปรับปรุงพื้นที่สวนสาธารณะให้ได้มาตรฐาน และกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลในท้องถิ่น

๒. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนสร้างความเข้มแข็งแก่กลุ่มเกษตรกร กลุ่มอาชีพต่างๆ ในท้องถิ่นตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาสทางสังคมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น พร้อมช่วยเหลือบรรเทาสาธารณภัยต่างๆ

๓. เพื่อพัฒนาระบบสาธารณสุขปโภค-สาธารณสุขการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง

๔. เพื่อสนับสนุนประชาชนทุกภาคส่วนของสังคมได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรและสามารถตรวจสอบการปฏิบัติงาน ก่อให้เกิดความพอใจและประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในท้องถิ่น

๕. เพื่อพัฒนาด้านสาธารณสุขแก่ประชาชนปราศจากโรคภัยไข้เจ็บและสร้างความเข้มแข็งปลอดภัยจากสิ่งเสพติดและอบายมุขทุกประเภท

๖. พัฒนาและยกระดับคุณภาพทางการศึกษาให้กับเด็กและสถานศึกษา ส่งเสริมด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และการกีฬา

๒.๔ ตัวชี้วัด

ประกอบด้วย

๑. ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงสร้างพื้นฐานให้บริการประชาชนร้อยละ ๘๐

๒. มีศิลปวัฒนธรรมและประเพณีภายในท้องถิ่น

๓. ประชาชนมีชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ ๑๐

๔. ชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

๕. การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล มีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ร้อยละ ๖๐

๒.๕ คำเป้าหมาย

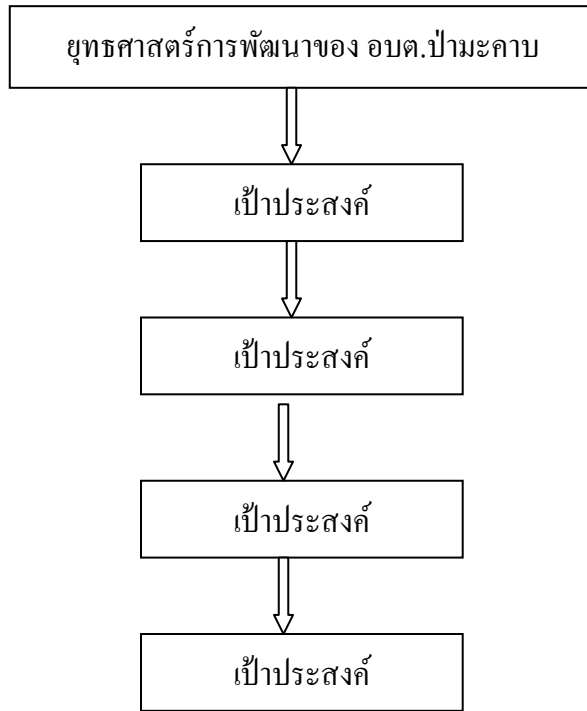
๑. ด้านการได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกและรวดเร็ว
๒. ประชาชนมีความรู้และบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม
๓. ประชาชนมีศักยภาพมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้
๔. มลภาวะและสิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษทำให้ชุมชนน่าอยู่
๕. การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๖ กลยุทธ์

๑. พัฒนาถนน ขุดลอกคูคลองเพื่อการเกษตร รวมทั้งวางโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและน้ำแล้ง
 ๒. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษา บุคลากรด้านการศึกษา ให้มีคุณภาพมีทักษะตามมาตรฐานสากล
เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน
 ๓. พัฒนาส่งเสริมการทำเกษตรปลอดสารพิษ ลดต้นทุน เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร
 ๔. ส่งเสริมชุมชนให้เข้มแข็ง พัฒนาบทบาทของผู้นำชุมชน
 ๕. ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดตามอำนาจหน้าที่
 ๖. ดำเนินการโครงการเพื่อบริการประชาชนและรับทราบปัญหา อุปสรรคและความต้องการของประชาชนในพื้นที่
 ๗. ส่งเสริมสนับสนุนวางระบบการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการของประชาชน
 ๘. พัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชน
 ๙. ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงาน
 ๑๐. เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ
 ๑๑. ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานต่าง ๆ
 ๑๒. พัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ
- ## ๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์
๑. การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น
เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
 ๒. การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
 ๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง
 ๔. การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน
 ๕. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปีขององค์การบริหารส่วนตำบลปามะคาบ มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปีขององค์การบริหารส่วนตำบลปามะคาบ ได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)

องค์การบริหารส่วนตำบลปามะคาบ

จุดแข็ง(Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<p>๑.ระบบการบริหาร</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการจัดโครงสร้างภายในที่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจ - การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงาน - การบริหารจัดการยึดหลักธรรมาภิบาล - มีการแบ่งงาน/มอบหมายหน้าที่รับผิดชอบ 	<p>๑. ระบบการบริหาร</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาระเบียดบังบังคับต่างๆ มีการปรับปรุงแก้ไขตลอดเวลา ทำให้ศึกษาไม่ทันขาดความชัดเจนในการดำเนินงาน - ปริมาณงานมาก บุคลากรยังไม่ชำนาญการมีผลทำให้ผลงานไม่เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร - ประชากรบางส่วนยังขาดการมีส่วนร่วม

จุดแข็ง(Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<p>๒. ระบบข้อมูล - มีการจัดเก็บข้อมูลในการดำเนินการ</p> <p>๓. อัตรากำลัง (พนักงานส่วนตำบล/ลูกจ้าง) -บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ -ได้รับการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง มีการกำหนดแผนอัตรากำลังตามโครงสร้าง</p> <p>๔. การเงิน/งบประมาณ -การบริหารงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๕. ศักยภาพของชุมชน -มีกลุ่มต่างๆ ในหมู่บ้าน เช่นกลุ่มออมทรัพย์</p> <p>๖. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม -มีแหล่งน้ำธรรมชาติสามารถใช้ประโยชน์ในการเกษตร</p> <p>๗.ด้านเศรษฐกิจ -รายได้ของประชาชนมีแนวโน้มเพิ่มสูงมากขึ้น</p> <p>๘.ด้านสังคม -รัฐบาลมีนโยบายในการปราบปรามยาเสพติดในทุกหน่วยงาน</p>	<p>๒. ระบบข้อมูล - ไม่มีความรู้ความชำนาญในการจัดเก็บข้อมูล</p> <p>๓. อัตรากำลัง(พนักงานส่วนตำบล/ลูกจ้าง) -บุคลากรยังไม่ชำนาญการเท่าที่ควร</p> <p>๔.การเงิน/งบประมาณ - งบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนา</p> <p>๕. ศักยภาพของชุมชน - สถานที่และอาคารที่ทำการคับแคบไม่เพียงพอ</p> <p>๖. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - ขาดจิตสำนึกในการรับผิดชอบร่วมกันในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๗.ด้านเศรษฐกิจ -ราคาสินค้าผันผวนเป็นไปตามระบบเศรษฐกิจของรัฐบาล</p> <p>๘.ด้านสังคม -เด็กและเยาวชนมีค่านิยมในการทำตามเพื่อนและขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของโทษยาเสพติด</p>
โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
<p>๑. รัฐบาลมีนโยบายกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>๒. นโยบายรัฐบาลให้ความสำคัญกับองค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>๓. ส่วนราชการกับจังหวัดและอำเภอให้การสนับสนุนการดำเนินการของ อปท.</p>	<p>๑. พื้นที่ตำบลมีลักษณะราบลุ่มต่ำ เป็นที่รองรับน้ำป่าที่ไหลหลากและมาจากอำเภอบางกระทุ่มและวังทองทำให้เกิดน้ำท่วมขังเกือบทุกปี</p> <p>๒. เป็นพื้นที่นอกเขตชลประทานขาดแคลนน้ำทำการเกษตร</p>

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ด้านโครงสร้างพื้นฐานและการให้บริการสาธารณะภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปามะคาบ ยังคงเป็นปัญหาหลักต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งปัจจัยหลักในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานก็คือด้านงบประมาณ ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลปามะคาบจำเป็นต้องบริหารจัดการงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานให้เหมาะสมและเป็นธรรม

ขอบเขตและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย

๑. เส้นทางคมนาคมภายในหมู่บ้านเป็นถนนคอนกรีต ถนนลาดยางและถนนลูกรัง ซึ่งบางเส้นเกิดการชำรุด ทำให้ประชาชนที่สัญจรไป-มา ได้รับความเดือดร้อนและเกิดอุบัติเหตุ
๒. ทางระบายน้ำลำคลองบางแห่งยังมีสภาพแคบและตื้นเขิน วิชพีชปกคลุม ท่อระบายน้ำยังไม่ครอบคลุม และบางแห่งท่อระบายน้ำเล็กทำให้การระบายน้ำในช่วงฤดูน้ำหลากไม่ทันทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมซ้ำ
๓. ไฟฟ้าและแสงสว่างในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปามะคาบบางจุดยังไม่มีไฟฟ้าสาธารณะ ทำให้การสัญจรไป-มาของประชาชนไม่สะดวกเท่าที่ควร
๔. ระบบประปาหมู่บ้าน ภูมิภาค ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่
๕. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร เกษตรกรส่วนใหญ่อาศัยน้ำตามธรรมชาติและน้ำบ่อบาดาลในการทำ การเกษตร บางครั้งเกิดปัญหาภัยแล้งทำให้น้ำไม่เพียงพอต่อการทำการเกษตร
๖. การโทรคมนาคมและการสื่อสาร ในปัจจุบันส่วนใหญ่ชาวบ้านใช้โทรศัพท์มือถือในการติดต่อสื่อสาร และการส่งสิ่งของทางไปรษณีย์

การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานสามารถพัฒนาหรือแก้ไข ปรับปรุงได้ โดยการจัดหางบประมาณให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและในส่วนของพื้นที่

ความต้องการของประชาชน

๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง เส้นทางคมนาคมให้สะดวก ทิวถึงและครอบคลุมทุกหมู่บ้าน
๒. ขุดลอกและวางท่อระบายน้ำเพื่อความสะดวกในการทำการเกษตร
๓. ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะให้ครอบคลุมทุกพื้นที่
๔. สนับสนุนปัจจัยในการผลิต
๕. สนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพ
๖. สร้างตลาดรองรับผลผลิตทางการเกษตร
๗. สนับสนุนอาชีพเสริมและพัฒนาอาชีพหลัก
๘. สนับสนุนงบประมาณในการลงทุน
๙. จัดให้มีการอบรมเพื่อสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๐. จัดการเผยแพร่ความรู้ให้เห็นถึงโทษของการใช้สารเคมี

๓.๒.๒ ด้านเศรษฐกิจ

ปัญหา

ในด้านเศรษฐกิจนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลปามะคาบยังต้องพึ่งพาระบบเศรษฐกิจแบบเกษตรกรรม เป็นส่วนใหญ่ ส่วนอาชีพอื่นยังถือเป็นส่วนน้อยเมื่อเทียบกับการทำเกษตรกรรม

ในด้านศักยภาพในการบริหารงานแก้ไขปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลปามะคาบ ยังต้องอาศัยงบประมาณในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ปัญหาด้านสังคม ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาเรื่องราคาพืชผลทางการเกษตรและปัญหาเศรษฐกิจ

ขอบเขตและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย ประชาชนส่วนใหญ่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลป่ามะคาบมีอาชีพหลักคือ การทำเกษตรกรรม รองลงมาเป็นอาชีพรับจ้าง ขอบเขตและปริมาณของปัญหาก็ยังเป็นกลุ่มเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ ฉะนั้น อาจรวมกลุ่มผู้มีความเชี่ยวชาญในการพัฒนาภาคการเกษตรมาให้ความรู้ความเข้าใจในทุกด้าน

การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต ภาคการเกษตร เป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จะต้องดำเนินการพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลป่ามะคาบ เล็งเห็นความสำคัญเป็นอย่างมาก การจัดสรรงบประมาณ การจัดทำโครงการ กิจกรรมจะเน้นหนักในเรื่องของภาคการเกษตร อีกทั้งการเพิ่มพูนความรู้ให้กับเกษตรกรเป็นนโยบายที่ต้องดำเนินการในอนาคต

ความต้องการของประชาชน

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลป่ามะคาบต้องการเครื่องมือในการแปรรูปผลิตภัณฑ์และสถานที่จำหน่ายสินค้า และลานตากพืชผลทางการเกษตร

๓.๓.๓ ด้านสังคม

ปัญหา

สังคมโดยรวมในองค์การบริหารส่วนตำบลป่ามะคาบยังเป็นสังคมชนบท ธรรมเนียมด้านการเกษตรส่วนมากใช้เครื่องมือเข้ามาช่วยในการทำเกษตร สำหรับปัญหาที่มีผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลป่ามะคาบมีดังนี้

๑. ปัญหายาเสพติดในชุมชน
๒. ปัญหาสวัสดิการของผู้สูงอายุ/ผู้พิการ/ผู้ด้อยโอกาส/ผู้ป่วยเอดส์
๓. ปัญหาฝนแล้งและไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำ
๔. ปัญหาศิลปวัฒนธรรมประเพณีไทยถูกละเลยจากเยาวชน
๕. ปัญหาน้ำท่วมพืชผลทางการเกษตร
๖. ขาดสถานที่สำหรับเล่นกีฬา นันทนาการและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

ขอบเขตและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย

๑. เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ได้รับสารอาหารที่มีประโยชน์ ปลอดภัย พืช จึงทำให้ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลป่ามะคาบมีอายุยืนยาว ฉะนั้นจึงเป็นเหตุให้มีจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น
๒. ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่ามะคาบ ส่วนใหญ่มีอากาศร้อนชื้นเหมาะแก่การเกิดโรคไข้เลือดออก ในแต่ละปีสถิติการเกิดโรคไข้เลือดออกมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น
๓. เด็กและเยาวชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลป่ามะคาบขาดการปลูกจิตสำนึกในด้านรักบ้านเกิดรักในอาชีพของพ่อแม่ ประชาชนในวัยทำงานส่วนใหญ่อยู่นอกพื้นที่ ไปศึกษาเล่าเรียนหรือไปทำงานที่อื่น
๔. ปัญหาด้านยาเสพติดเป็นปัญหาที่รัฐบาลกำหนดให้เป็น วาระแห่งชาติ แต่ปัญหานี้กลับไม่ลดน้อยลง เพราะกลุ่มเสี่ยงส่วนใหญ่จะมาจากลูกหลานในชุมชน/หมู่บ้าน จึงยากแก่การแก้ไข ต้องกำหนดมาตรการที่ชัดเจน

การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

องค์การบริหารส่วนตำบลป่ามะคาบดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนทางด้านสาธารณสุข จัดวิทยากรมาอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจ และจัดให้มีอาสาสมัครสาธารณสุขเป็นตัวแทนขององค์การบริหารส่วนตำบล คอยดูแลสอดส่องปัญหาสาธารณสุขภายในชุมชนของตนเอง และการส่งเสริมจริยธรรมของเด็กและเยาวชน มีการส่งเสริมโดยการอบรมทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน การจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชน ด้านสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและนันทนาการ องค์การบริหารส่วนตำบลได้ส่งเสริมกีฬาในชุมชน ส่วนสถานที่หรือสวนสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบล จัดส่งเสริมการปลูกต้นไม้ในชุมชนและที่สาธารณะต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวในพื้นที่สาธารณะประโยชน์ ลดมลภาวะโลกร้อน ทุกอย่างเป็นสิ่งจำเป็นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่ามะคาบคาดการณ์ไว้ในอนาคต

ความต้องการของประชาชน

ประชาชนต้องการมีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้รับบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง เด็ก เยาวชนได้รับการปลูกฝังให้อยู่ในจริยธรรม มีความสนใจในประเพณีของท้องถิ่นอันดีงาม มีลูกหลานสานต่ออาชีพเกษตรกรรมอย่างภาคภูมิใจ และมีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สถานที่เล่นกีฬา ออกกำลังกายและนันทนาการอย่างเพียงพอและใช้พื้นที่สาธารณะประโยชน์หรือพื้นที่ว่างเปล่าให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๓.๓.๔ ด้านการเมือง – การบริหาร

ปัญหาด้านการเมืองและการบริหารนั้นถือว่าเป็นปัญหาสำคัญต่อการบริหารงานในท้องถิ่น ดดยเฉพาะปัญหา ชื่อเสียง ซึ่งเป็นการทำลายระบบเลือกตั้งซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาด้านต่าง ๆ ตามมามากมายในอนาคต ปัญหาด้านการเมืองสามารถแยกเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

๑. ปัญหาประชาชนขาดความรู้ในด้านการเมือง การบริหาร
๒. ประชาชนขาดความตระหนัก ความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมทางการเมืองการบริหารอย่างจริงจัง
๓. การส่งเสริม พัฒนาและปรับปรุงในส่วนของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่เพียงพอต่อการบริหารงาน
๔. สถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานไม่ทันสมัย

จากทั้งหมดที่กล่าวมาถือเป็นปัญหาสำคัญที่ผลต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนั้นจึงจำเป็นต้องทำอย่างยั้งที่ประชาชนจะต้องพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและมีส่วนร่วมทางการเมืองการบริหาร เพื่อกำหนดทิศทางการบริหารด้านต่าง ๆ ให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชน

ขอบเขตและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางส่วนขาดความตระหนัก ความกระตือรือร้นในการที่จะร่วมกิจกรรมทางการเมืองการบริหาร เช่น การประชาสัมคม การเข้าร่วมประชุม อบรม หรือการให้ความรู้เรื่องต่าง ๆ สาเหตุมาจากประชาชนในพื้นที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนบกพร่อง ทำให้ไม่ทราบความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลมีน้อยเนื่องจากเป็นพื้นที่เกษตรกรรมขนาดใหญ่ไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานพัฒนาด้านต่าง ๆ รายได้ส่วนใหญ่เป็นรายได้ที่ส่วนกลางจัดสรรให้ ไม่มีแหล่งเศรษฐกิจภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ และส่งเสริมให้ประชาชนมีความสนใจในการเมืองการบริหารโดยใช้สื่อต่าง ๆ การจัดอบรมแกนนำชุมชน/หมู่บ้าน และส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองการบริหาร โดยการจัดตั้งกลุ่มตัวแทนของชุมชน/หมู่บ้าน ในด้านต่าง ๆ ส่วนในเรื่องบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล จัดให้มีการส่งเสริมพัฒนาระบบการทำงาน โดยการส่งอบรมอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานส่วนในเรื่องการจัดเก็บรายได้จัดให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการชำระภาษี การต่อใบอนุญาตต่าง ๆ

ความต้องการของประชาชน

๑. สร้างความตระหนักให้ประชาชนเล็งเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในด้านการเมืองการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลและสนใจที่จะมีส่วนร่วมกิจกรรมองค์การบริหารส่วนตำบลที่จัดขึ้น
๒. ผู้บริหาร บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลได้รับการพัฒนา สามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีการบริการที่ดี สะดวก รวดเร็ว
๓. องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถจัดเก็บรายได้อย่างทั่วถึง ครบถ้วน เป็นธรรม เพื่อให้มีรายได้เพียงพอต่อการบริหารงานและดำเนินโครงการ/กิจกรรมด้านต่าง ๆ มีการส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มสร้างอาชีพหรือลงทุนในโครงการ/กิจกรรม เพื่อก่อให้เกิดการสร้างงานและกระจายรายได้

๓.๓.๕ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติโดยภาพรวมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลถือว่าไม่แตกต่างจากสภาพทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นสภาพภูมิอากาศ สภาพพื้นที่แหล่งน้ำถือว่ามีความใกล้เคียงกันมากด้านสิ่งแวดล้อม โดยรวมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลถือเป็นปัญหาสำคัญเช่น ปัญหาการจัดเก็บขยะ ปัญหาการขาดแคลนสาธารณะเพื่อพักผ่อน เพื่อเป็นสถานที่ออกกำลังกายและเพื่อเป็นปอดชุมชน ซึ่งปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลถือว่าไม่รุนแรงมากนัก เพราะสภาพการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจเป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไป และการขยายตัวของชุมชนไม่มาก ทำให้ปัญหาด้านต่าง ๆ ไม่รุนแรง ปริมาณขยะในแต่ละวันก็ไม่มากนัก เป็นปัญหาขยะครัวเรือน

ขอบเขตและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย

เนื่องจากประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีพื้นที่เป็นแหล่งเกษตรกรรม การปลูก การดูแล ผลผลิตทางการเกษตร ส่วนใหญ่ประชาชนยังพึ่งสารเคมีในการเพิ่มผลผลิตหรือทำลายศัตรูพืช จนทำให้ระบบนิเวศน์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย ประชาชนยังไม่เล็งเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ ป้องกันและดูแลเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

องค์การบริหารส่วนตำบลจัดหาพื้นที่สาธารณะเพื่อสร้างพื้นที่สีเขียว ลดปัญหาภาวะโลกร้อนและใช้พื้นที่ว่างเปล่าให้เกิดประโยชน์ พร้อมส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ปุ๋ยชีวภาพ ลดปัญหาสารเคมีตกค้างในพืชผลทางการเกษตร การปศุสัตว์ จัดโครงการ/กิจกรรมให้ความรู้ ความเข้าใจและสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ป้องกันและดูแลเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความต้องการของประชาชน

ประชาชนต้องการมีความรู้ในการดูแล อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างถูกต้อง และมีเครื่องมือเครื่องใช้และบุคลากรในการจัดการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเพียงพอ สร้างจิตสำนึกและมีความตระหนักในการอนุรักษ์ ป้องกัน ดูแล รักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม